

værende Pris af 3 Kr. 20 Øre pr. kg for Forbrugerne vil andrage en Udgift af ca. 33 Mill. Kr. Saa vidt man kan overse Forholdene, vilde den nuværende Smørlov, som har virket i 10 Maaneder, hvis man tænkte sig den gældende for 12 Maaneder, medføre en Udgift for Staten af 28 Mill. Kr., saaledes at der for det kommende Aar paa denne Maade gennem Garantiprisens Forhøjelse budgetteres 5 Mill. Kroners Merudgift. Naar jeg nævner, hvad Aarets finansielle Resultat sandsynligvis vil blive, kan jeg ikke undlade at minde om, at da Smørloven blev forelagt, var der Pessimister blandt Landbrugets Ordførere her i Salen, som mente, at Smørloven rimeligvis vilde komme til at koste Staten en 60 Mill. Kr. Jeg tror, at de Beregninger, som forelaa fra Administrationen, har vist sig at være nøgterne, naar det virkelige Resultat er blevet ca. 28 Mill. Kr. Dette er altsaa Garantiprisen. Endelig nævnede jeg, at Bevarelsen af den nuværende Mælkepris vilde koste 6 Mill. Kr. Endvidere vil ærede Medlemmer erindre, at der paa en særlig Mælkelov er ydet en Bevilling paa 8 Mill. Kr. til at nedbringe Prisen paa Mælk særlig til Børn; den nugældende Lov er imidlertid saaledes indrettet, at den ikke blot hjemler en Nedbringelse af Prisen paa Mælk til Børn, men ogsaa en almindelig Nedsættelse af Mælkeprisen. Den har imidlertid hverken vist sig synderlig heldig eller let at administrere, og man foreslaar derfor nu i dette Lovforslag at lade det Tilskud, som ydes til en yderligere Nedsættelse, komme Børnene alene til gode. En Nedsættelse af Prisen paa Mælk til Børn, saaledes som den f. Eks. har fundet Sted her i Hovedstaden, med 7,5 Øre pr. Liter eller 10 Øre pr. Liter, naar der leveres 1 Liter til Børn under 3 Aar og $\frac{1}{2}$ Liter til Børn mellem 3 og 6 Aar, vil andrage ca. 10—11 Mill. Kr. Da imidlertid neppe alle Kommuner vil træffe Foranstaltninger til Nedsættelse af Prisen paa Mælk til Børn — det er en Slutning, jeg drager efter den Maade, hvorpaa den nuværende Mælkelov er blevet administreret —, tror jeg, man kan regne med, at en saadan Hjemmel neppe vil føre til en Overskridelse af det Beløb, der foreslaas i Aar, nemlig 8 Mill. Kr. Herved naar den samlede Udgift op paa 47 Mill. Kr. Ærede Medlemmer vil have hørt, at jeg nævnede Prisen 3 Kr. 20 Øre pr. kg. Det er den, som fastsættes i Smørloven for Forbrugerne, men paa Dyrtidsloven er, som man ogsaa erindrer, denne Pris yderligere nedsat

med 20 Øre, og hvis dette ogsaa skal vedvare for hele den Periode, hvori denne Lov tænkes at skulle gælde, altsaa for indeværende Høstaar, vil Beløbet hertil andrage ca. 8 Mill. Kr., saaledes at den samlede Udgift vil blive 55 Mill. Kr. I Forhold til indeværende Aar vil dette medføre en Merudgift af 11 Mill. Kr., fra 44 Mill. til 55 Mill. Kr. Forhøjelsen ligger i de 5 Mill. Kr. for Garantiprisen paa Smør og 6 Mill. Kr. for Bevarelsen af Mælkeprisen for at hindre dens Stigning sammen med Produktionsprisen paa Smør.

Der er her Tale om saa store Beløb, at ærede Medlemmer vil kunne forstaa, at en yderligere Forhøjelse af Garantiprisen for Smør vilde bringe Statens Udgift ganske overordentligt op, og da der ikke kan siges at være fremført noget Argument, som tilstrækkeligt begrunder en saadan Forhøjelse, tror jeg ikke, det vilde være forsvareligt at gaa med til en saadan. Som Argument for en højere Pris er der af et Par af Ernæringsraadets Medlemmer, nemlig Gaardejer Pinstrup og Direktør Broberg, anført, at en højere Pris, nemlig 5 Kr. 70 Øre, var nødvendig, fordi Rentabiliteten ved Opfodring af Kvæg og navnlig af Heste var bedre, og fordi man altsaa maatte antage, at denne derved vilde drage Landbrugets Interesse til sig, saaledes at det vilde gaa ud over Smørproduktionen. Dette er jo en Argumentation, som vilde føre til en uendelig fortsat Prisstigningskrue. Hver Gang en Produktion førtes op over en anden i Pris for at holde Produktionen vedlige, vilde Følgen deraf blive, at den anden Produktions Udøvere derefter vilde kræve deres Produktion atter ført op over den førstnævnte, for at den ikke skulde gaa tilbage. Hvis det var muligt paa samme Maade, som man — og som jeg synes med Held — indenfor Mejeriproduktionen har tilvejebragt en saadan Ordning for Mælk, Smør og Ost, at disse Produktioner stilles lige med Hensyn til Rentabiliteten, at tilvejebringe en Ordning af Prisforholdene, som holdt de forskellige Produktioners Rentabilitet nogenlunde ensartet, vilde det være i høj Grad ønskeligt, og paa den Maade vilde man kunne undgaa den stadige Prisstigningskrue.

Jeg skal endnu kun gøre opmærksom paa, at under Overvejelserne har den Tanke været fremme, om man for at skaffe Byerne tilstrækkelig Forsyning med Mælk skulde gaa til ad kunstig Vej at forindske Mælkens Fedtindhold ved Iblanding af Skummetmælk i Naturmælk. Dette For-